

Weigeren promotie blunder TU/e

Geplaatst op 30 oktober 2013; Laatste update 30 oktober, 06:00;

De TU/e.

OPINIE - De auteurs zijn Dr. ir. Marcoen Cabbolet (destijds promovendus aan de TU/e), prof. dr. Harrie de Swart (destijds eerste promotor).

Onlangs is het artikel 'Set Matrix Theory as a Physically Motivated Generalization of Zermelo-Fraenkel Set Theory' van ondergetekenden na een meerjarige collegiale toetsing geaccepteerd voor publicatie in het vaktijdschrift *Logique et Analyse*. Het artikel verschijnt pas in de eerste helft van

2014 in print, maar is al online te lezen op de preprint-server arxiv.org

Inhoudelijk betreft dit het wiskundige hoofdstuk van het proefschrift van de eerst-ondergetekende, dat in 2008 aan de TU/e na aanvankelijke unanieme goedkeuring door de promotiecommissie alsnog werd afgekeurd. Aanleiding daarvoor was een door de toenmalig decaan – volledig buiten het eigen promotiereglement om – opgezette herbeoordeling. Het oordeel luidde dat 'de wetenschappelijke kwaliteit van de onderzoeksresultaten geen promotie aan de TU/e rechtvaardigt'.

Aangezien het afgekeurde natuurkundige hoofdstuk al in 2010 is gepubliceerd in *Annalen der Physik*, zijn met deze publicatie in *Logique et Analyse* alle afgekeurde delen van het toenmalige proefschrift verschenen in een ISI-tijdschrift, dat wil zeggen een internationaal erkend vaktijdschrift. Daarmee is het bewijs rond dat de onderzoeksresultaten wel degelijk van voldoende wetenschappelijke kwaliteit waren, wat ook strookt met het feit dat een proefschrift gebaseerd op dezelfde onderzoeksresultaten in 2011 succesvol en met grote onderscheiding is verdedigd aan de Vrije Universiteit Brussel.

Wij, ondergetekenden, achten nu bewezen dat de promotie aan de TU/e destijds niet met wetenschappelijke argumenten, en dus onterecht, is tegengehouden. Het proefschrift had, al dan niet na aanpassingen, gewoon verdedigd moeten kunnen worden. Verder willen wij de aandacht vestigen op vier apert onethische aspecten van deze affaire.

Ten eerste is het qua procedure een aanfluiting van alle wetenschap dat de bewuste decaan, die al vóór de herbeoordeling in een intern circulaire had laten weten dat hij de promotie liever niet zag doorgaan, de verdediging van het proefschrift in één namiddag heeft kunnen tegenhouden door simpelweg bij het universiteitsbestuur te lobbyen met wat haastig geschreven 'evaluatierapporten'. Ook de rector en de overige decanen, die als College voor Promoties officieel tot annuleren van de promotie besloten hebben, zijn als wetenschapper ernstig tekort geschoten door zonder enige vorm van hoor en wederhoor met de voornoemde decaan mee te gaan in deze.

Ten tweede is het qua inhoud een aanfluiting van alle wetenschap dat de ingeschakelde referenten de door hen binnen enkele uren opgestelde 'evaluatierapporten' hebben ingediend als wetenschappelijke kwaliteitstoets. In plaats van de wetenschappelijke kwaliteit objectief te beoordelen hebben zij zich, al dan niet daartoe gemanipuleerd door de decaan, laten leiden door oppervlakkige emoties en daardoor zijn zij tot foutieve conclusies gekomen. Dat is een enorme blamage voor de bewuste referenten, maar dan wel een die ze zichzelf mogen aanrekenen. Het behoort tot de grootste onbeschaamdheden die een wetenschapper kan begaan om negatieve conclusies over de wetenschappelijke kwaliteit van andermans werk te onderbouwen met uitsluitend impulsief geuite argumenten die volstrekt ontoelaatbaar zijn in een wetenschappelijke discours.

Ten derde vinden wij het ronduit schandalig dat buitenstaanders, professoren die in het geheel niets met het promotieonderzoek te maken hebben gehad, geprobeerd hebben het werk en iedereen die daarmee verbonden is publiekelijk in diskrediet te brengen. We hebben het dan alleen al in de gedrukte Nederlandstalige media over in totaal circa vijf miljoen exemplaren van een honderdtal artikelen met valse beschuldigingen of kwaadaardige geruchten. Daarmee overtreft deze hetze qua omvang de theologische haatcampagne die eind 17e eeuw tegen Spinoza is gevoerd. En dan hebben we het nog niet eens over de uitlatingen van de mindere goden op het internet.

Ten vierde vinden wij het getuigen van een enorm verval van normen en waarden dat de integriteitscommissie van de Koninklijke Nederlandse Academie der Wetenschappen (KNAW) officieel verklaard heeft dat de ingediende klacht over de gang van zaken op alle punten ongegrond is. Waarheidsvinding is dan niet meer het hoogste goed. Het gaat dan om het beschermen van de reputaties van elitaire wetenschappers, met name van een betrokken Nobelprijswinnaar en tevens KNAW-lid (Gerard 't Hooft, red.). Het oordeel over een klacht zou ons inziens niet volledig ter discretie van een integriteitscommissie mogen zijn. Het ongefundeerd trekken van gewenste negatieve conclusies over andermans werk is even (niet-)integer als het onterecht invoeren van gewenste data in eigen werk. Deze affaire, een van de grootste blunders in de Nederlandse wetenschapsgeschiedenis, bewijst dat anno nu een nieuwe wetenschappelijke ontwikkeling in Nederland gewoon open en bloot met oneigenlijke middelen kan worden tegengehouden, zonder dat zo'n verzaken aan de wetenschappelijke beroepsethiek ook maar enige repercussie heeft. Dat gaat tegen het gezond verstand in, en met dit schrijven proberen ondergetekenden dan ook te bereiken dat in de toekomst herhaling van dit soort antiwetenschappelijke praktijken wordt voorkomen.

Eindhovens Dagblad, op dit artikel rust copyright.

Meest gelezen

1. Gewapende overval supermarkt Best
2. Scootrijder zwaargewond na botsing met lantaarnpaal (video)
3. Rob Scheepers wint Zilveren Narrenkap van Helmondse Keiebijters
4. Tbs'er ontkent moord op Nicole van den Hurk
5. Cameratoezicht helpt onwel geworden man in Eindhoven

Lezersfoto